

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a soudců JUDr. Jiřího Derfla a JUDr. Martiny Vernerové ve věci

žalobce: **M. A. H.**, narozen X,
státní příslušnost Tuniská republika,
bytem X,

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**,
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 10. 2020, č. j. MV-124244-6/SO-2020,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, ze dne 9. 10. 2020, č. j. MV-124244-6/SO-2020, se **pro nezákonnost zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši **3 000 Kč** do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 10. 2020, č. j. MV-124244-6/SO-2020, jímž bylo jako opožděné Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 30. 3. 2020, č. j. OAM-5971-22/PP-2019, kterým byla z důvodu uvedeného v § 87e odst. 1 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) zamítnuta žalobcova žádost o vydání povolení k přechodnému pobytu, neboť se dopustil obcházení tohoto zákona s cílem získat povolení k přechodnému pobytu na území, když účelově uzavřel manželství. Zároveň mu byla podle § 87e odst. 4 zákona o pobytu cizinců stanovena lhůta k vycestování z území České republiky 35 dnů od právní moci rozhodnutí.

Žaloba

2. Žalobce popsal, že žalovaný vycházel z toho, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 30. 3. 2020, č. j. OAM-5971-22/PP-2019, bylo žalobci doručeno dne 14. 4. 2020, patnáctidenní lhůta pro podání odvolání uplynula dne 29. 4. 2020 a žalobce odvolání podal až dne 29. 6. 2020. Žalobce spatřoval porušení § 2 odst. 4 a § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) v tom, že žalovaný při svém rozhodování nezohlednil pochybení poskytovatele poštovních služeb, v důsledku kterého se žalobce o prvostupňovém rozhodnutí dozvěděl až dne 16. 6. 2020, kdy se sám dostavil na místní pracoviště správního orgánu. Poskytovatel poštovních služeb podle žalobce nepostupoval podle § 23 odst. 4 správního řádu, neboť jej oznámením o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné místo nevyzval k vyzvednutí uložené písemnosti. Žalobce se přitom na uvedené adrese, z důvodů omezení spojených s prevencí šíření nemoci COVID-19, celé jaro zdržoval. Jeho poštovní schránka i zvonek byly řádně označeny jeho jménem. Dodal, že poskytovatel poštovních služeb v reakci na jeho stížnost uvedl, že místním šetřením bylo zjištěno, že zvonek označený jeho jménem je špatně čitelný. K tomu však došlo zhruba za dva měsíce po neúspěšném doručování, za které mohl být zvonek poškozen. Zejména toto ale potvrzuje, že zvonek označený jeho jménem na uvedené adrese je sice „hůře čitelný“, nikoli však natolik, aby to poštovnímu doručovateli zabránilo jeho jméno přečíst a na zvonek zazvonit. Pokud si poskytovatel poštovních služeb nebyl jeho pobytem na uvedené adrese z důvodu hůře čitelného zvonku jistý, měl podle žalobce správní orgán postupovat podle § 25 odst. 1 správního řádu a písemnost mu doručovat vyhláškou.
3. Z vyjádření poskytovatele poštovních služeb, který se nezmiňuje o nečitelnosti jména na poštovní schránce, má žalobce za prokázané, že na ní uvedené jméno bylo čitelné. Přestože v předmětném období schránku pravidelně kontroloval, žádné oznámení v ní nenašel. Sám poskytovatel poštovních služeb pak uvedl, že v předmětném období zásilky na adresu žalobce doručovali zastupující doručovatelé – brigádníci, kteří připustili, že k žalobcem tvrzenému pochybení při doručování a vložení oznámení mohlo dojít. Pouhé odtržení poučení z obálky zásilky a poznámka o jeho předání podle žalobce nedokazují, že oznámení o neúspěšném doručování písemnosti bylo do domovní schránky skutečně vloženo.
4. Žalobce pro úplnost dodal, že jinak mu všechny ostatní písemnosti ze správního řízení byly vždy řádně doručeny, jiný problém při doručování nevznikl. Domnívá se, že problém nastal ve chvíli, kdy služby poskytovatele poštovních služeb přechodně plnili nedostatečně zkušené brigádníci. Popsal, že o průběh celého řízení se aktivně zajímal (požádal o opatření proti nečinnosti, pracoviště on i manželka opakovaně – naposledy v březnu – telefonicky

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

kontaktovali; fyzicky je z důvodu omezení spojených s nouzovým stavem v tomto období navštívit nemohli).

5. Žalobce rovněž z uvedených důvodů včas požádal o určení neplatnosti doručení a prominutí zmeškání úkonu – odvolání. Žalovaný podle něj nezjistil skutečný stav věci, neboť se v napadeném rozhodnutí pochybením poskytovatele poštovních služeb vůbec nezabýval. Řešení je i v rozporu s veřejným zájmem, který žalobce spatřuje ve správném a zákonném postupu správního orgánu při posuzování podmínek pro udělení pobytového oprávnění na území České republiky.
6. Žalobce v napadeném rozhodnutí rovněž spatřoval zásah do svého soukromého a rodinného života, který měl podle něj žalovaný posoudit dle čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Popsal, že pokud bude muset z České republiky vycestovat, dojde k zásahu do soukromého a rodinného života jeho i manželky.

Vyjádření žalovaného k žalobě.

7. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí. Na argumentaci žalobce reagoval odkazem na odůvodnění napadeného rozhodnutí s tím, že nebyly dány předpoklady k posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce.

Posouzení věci soudem

8. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem souhlasil a žalobce do dvou týdnů od doručení výzvy nesdělil svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byl ve výzvě výslovně poučen, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.
9. Napadené rozhodnutí soud přezkoumával podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věte druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věte první s. ř. s. Z ní vyplývá, že soud přezkoumává rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během lhůty třiceti dnů ode dne doručení napadeného rozhodnutí, jak stanoví § 172 odst. 1 věty první zákona o pobytu cizinců. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení odůvodnit. Bez návrhu žalobce pak musí soud podle § 76 odst. 2 s. ř. s. přihlídnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají jeho nicotnost. Takové nedostatky však nebyly v projednávané věci zjištěny.
10. Po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.
11. Soud z předloženého správního spisu zjistil, že žalobce dne 25. 3. 2019 podal u správního orgánu I. stupně žádost o povolení k přechodnému pobytu na území podle § 87b odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Žalobci byly v průběhu řízení před správním orgánem I. stupně na jím uvedené adrese X, opakovaně zanechávány výzvy k vyzvednutí zásilky (obsahující výzvu k odstranění vad jeho žádosti, předvolání k výsledku nebo výzvu k seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí), na které žalobce reagoval a zásilky vždy vyzvedl. Žalobce se řízení před správním orgánem I. stupně aktivně zúčastnil a rovněž v jeho

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

průběhu podal žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti, které bylo vyhověno, neboť prvostupňové rozhodnutí nebylo vydáno ve lhůtě stanovené zákonem.

12. Správní orgán I. stupně rozhodnutím ze dne 30. 3. 2020, č. j. OAM-5971-22/PP-2019, žádost žalobce o pobytové oprávnění podle § 87e odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců zamítl, neboť žalobce se podle něj dopustil obcházení tohoto zákona s cílem získat povolení k přechodnému pobytu na území, když účelově uzavřel manželství. Rozhodnutí bylo zasláno na adresu, kterou žalobce uvedl ve své žádosti. Žalobce na uvedené adrese nebyl poštovní doručovatelkou zastižen, tentokrát si však zásilku nevyzvedl, a zásilka tak byla vrácena správnímu orgánu I. stupně. Na rozdíl od předchozích doručenek od zásilek, které si žalobce vždy vyzvedl u poštovního orgánu, na prohlášení doručujícího orgánu tentokrát nebylo zaškrtnuto, že adresát byl vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo mu zanecháno poučení. Na zadní straně vrácené zásilky je zaškrtnuto a doplněno datum u informace, že zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 3. 4. 2020 a nebyla vyzvednuta. Dále tato předtištěná informace standardně pokračuje „*Bylo požádáno o vložení do schránky. Zásilku nebylo možné vložit do schránky ani na jiné vhodné místo.*“; zde je přitom rukou před tuto část informace připsáno „*ne*“, takže poštovní doručovatelkou uvedená informace zní „*nebylo požádáno o vložení do schránky. Zásilku nebylo možné vložit do schránky ani na jiné vhodné místo.*“ Rovněž je na zadní straně zásilky zaškrtnuta informace o tom, že žalobci bylo předáno poučení o důsledcích odmítnutí převzetí zásilky nebo neposkytnutí součinnosti.
13. Žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí podal odvolání dne 29. 6. 2020 a zároveň požádal o prominutí zmeškání lhůty k podání odvolání, přičemž popsal, že nebyl vyzván k vyzvednutí uložené písemnosti s prvostupňovým rozhodnutím, a neměl tak objektivní možnost si rozhodnutí vůbec převzít. Doručeno mu bylo až 16. 6. 2020, kdy je osobně převzal u správního orgánu. K tomuto podání doložil vyjádření České pošty, s.p., která po prošetření doručování zásilek sdělila, že doručování zásilek na předmětné adrese bylo projednáno se zainteresovanými zastupujícími doručovateli (brigádníky), kteří v období od 1. 2. 2020 do 20. 5. 2020 na dané adrese doručovali. Ti připustili, že k namítanému pochybení mohlo dojít. Česká pošta, s.p., dodala, že místním šetřením bylo zjištěno, že zvonek je špatně čitelný, a požádala proto o čitelné označení zvonku.
14. Správní orgán I. stupně usnesením ze dne 2. 7. 2020, č. j. OAM-5971-24/PP-2019, žádost o prominutí zmeškání lhůty k podání odvolání zamítl. Odvolání proti tomuto usnesení žalovaný zamítl usnesením ze dne 23. 9. 2020, č. j. MV-124244-4/SO-2020. Žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že prvostupňové rozhodnutí bylo žalobci doručeno v souladu s § 24 odst. 1 správního řádu a že odvolání bylo podáno ke správnímu orgánu I. stupně dne 29. 6. 2020, tedy po zákonem stanovené patnáctidenní lhůtě, která končila dne 29. 4. 2020.
15. Podle § 23 odst. 1 správního řádu, nebyl-li v případě doručování podle § 20 adresát zastižen a písemnost nebylo možno doručit ani jiným způsobem přípustným podle § 20, písemnost se uloží.
16. Podle § 23 odst. 4 správního řádu se adresát vyzve vložení oznámení o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl; současně se mu sdělí, kde, odkdy a v kterou denní dobu si lze písemnost vyzvednout. Je-li to možné a nevyloučil-li to správní orgán, písemnost se po uplynutí 10 dnů vloží do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo; jinak se vrátí správnímu orgánu, který ji vyhotovil.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

17. Podle § 23 odst. 5 správního řádu se zároveň s oznámením podle odstavce 4 adresát písemně poučí o právních důsledcích, které by jeho případné jednání podle § 24 odst. 1, 3 a 4 vyvolalo nebo o možnosti postupu podle § 24 odst. 2. Toto poučení musí obsahovat i označení správního orgánu, který písemnost odesílá, a jeho adresu.
18. Podle § 24 odst. 1 k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této správního řádu, jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla lhůty.
19. Podle § 24 odst. 2 správního řádu, prokáže-li adresát, že si pro dočasnou nepřítomnost nebo z jiného vážného důvodu nemohl bez svého zavinění uloženou písemnost ve stanovené lhůtě vyzvednout, může za podmínek ustanovení § 41 požádat o určení neplatnosti doručení nebo okamžiku, kdy byla písemnost doručena.
20. Podle § 24 odst. 3 správního řádu, jestliže adresát písemnosti, který je fyzickou osobou, nebo fyzická osoba, které má být předána písemnost adresovaná právnické osobě, pokus o doručení písemnosti znemožní tím, že ji odmítne převzít nebo že neposkytne součinnost nezbytnou k řádnému doručení, předá se jí poučení o právních důsledcích, které z jejího jednání uvedeného v odstavci 4 vyplývají; nového poučení však není zapotřebí, pokud se ho adresátovi dostalo již podle § 23 odst. 5.
21. Podle § 24 odst. 4 správního řádu, jestliže osoba uvedená v odstavci 3 předání poučení znemožní nebo jestliže i přes poučení podle § 23 odst. 5 nebo podle odstavce 3 doručení neumožní, písemnost se považuje za doručenou dnem, kdy k neúspěšnému pokusu o doručení došlo.
22. Podle § 41 odst. 2 správního řádu může účastník o prominutí zmeškání úkonu požádat do 15 dnů ode dne, kdy pominula překážka, která podateli bránila úkon učinit. S požádáním je třeba spojit zmeškaný úkon, jinak se jím správní orgán nezabývá. Zmeškání úkonu nelze prominout, jestliže ode dne, kdy měl být úkon učiněn, uplynul jeden rok.
23. Podle § 41 odst. 4 správního řádu správní orgán promine zmeškání úkonu, prokáže-li podatel, že překážkou byly závažné důvody, které nastaly bez jeho zavinění.
24. Soud dále vycházel z toho, že podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2008, č. j. 9 As 88/2007-49, „rozhodnutí o neprominutí zmeškání lhůty k podání odvolání vydané dle § 41 správního řádu z roku 2004, je samostatně vyloučeno ze soudního přezkumu a může být správním soudem přezkoumáno v rámci řízení o žalobě proti konečnému rozhodnutí správního orgánu o odvolání“.
25. Závěr správních orgánů, podle kterých bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 30. 3. 2020, č. j. OAM-5971-22/PP-2019, žalobci doručeno v souladu se zákonem, soud považuje za nesprávný. Z údajů vyznačených na zásilce s touto písemností, která se správnímu orgánu vrátila, totiž v první řadě nevyplývá, že by při jejím doručování byl dodržen postup stanovený v § 23 odst. 4 správního řádu, tedy že byl žalobce vložním oznámením o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo vyzván k tomu, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl. Z upravené (dopisované) informace na zadní straně zásilky dále není zřejmé, proč poštovní doručovatelka poté, co si žalobce zásilku nevyzvedl, nevložila písemnost do schránky žalobce. Závěr o tom, že při doručování předmětné zásilky došlo k pochybení, ještě podporuje předchozí bezproblémové doručování záilek žalobci na stejnou adresu, kdy žalobce si po zanechání výzvy (jak vyplývalo z doručenek vyplněných poštovním doručovatelem) zásilky vždy vyzvedl, i sdělení České pošty, s.p., která připustila, že při Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

doručování právě v časovém úseku, kdy byla předmětná zásilka s prvostupňovým rozhodnutím doručována, mohlo dojít k žalobcem tvrzeným nedostatkům.

26. Skutečnost, že k vrácené zásilce tak, jak je založena ve spise, není připojena výzva k vyzvednutí zásilky, soud ve světle uvedených skutečností nepovažuje za důkaz toho, že žalobci skutečně takováto výzva byla předepsaným způsobem zanechána. Rovněž soud s ohledem na výše uvedené důvodně pochybuje o pravdivosti informace zaškrtnuté na zadní straně zásilky, podle které žalobci bylo předáno poučení o důsledcích odmítnutí převzetí zásilky nebo neposkytnutí součinnosti. Toto se jeví být s ohledem na to, že zároveň není tvrzeno (zaškrtnuto), že by žalobce odmítl zásilku převzít či poskytnout součinnost nezbytnou k řádnému doručení zásilky, a též na to, že z ničeho nevyplývá kontakt mezi žalobcem a doručovatelkou, velmi nepravděpodobné. Soud má za to, že tato informace byla na zadní straně zásilky zaškrtnuta v rozporu se skutečností, což jen podporuje závěr o nesprávném (nejspíše dosti zmateném) způsobu, kterým byl učiněn pokus o doručení zásilky žalobci.
27. Soud na základě výše uvedeného uzavírá, že prvostupňové rozhodnutí nebylo žalobci doručeno v souladu se zákonem. Jeho odvolání ze dne 29. 6. 2020 tak za situace, kdy se podle svých slov měl s prvostupňovým rozhodnutím seznámit až dne 16. 6. 2020 při návštěvě místního pracoviště správního orgánu, nelze považovat za opožděné. Za dané situace, kdy odvolání nebylo podle názoru soudu podáno opožděně, shledal soud nadbytečným zabývat se žalobcovou žádostí o prominutí zmeškání lhůty k podání odvolání a rozhodnutími správních orgánů o této žádosti.
28. Z uvedeného důvodu soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil podle § 78 odst. 1 s. ř. s. pro nezákonnost a vrátil mu věc podle § 78 odst. 3 s. ř. s. k dalšímu řízení. V dalším řízení bude pak žalovaný podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který byl vysloven v tomto zrušujícím rozsudku.
29. Žalobce měl v projednávané věci plný úspěch, a proto soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalovanému povinnost zaplatit mu do třiceti dnů od právní moci rozsudku náhradu nákladů řízení o žalobě ve výši 3 000 Kč za uhrazený soudní poplatek za žalobu. Náhradu nákladů řízení spojených s návrhem na přiznání odkladného účinku žalobě, tedy 1 000 Kč za uhrazený soudní poplatek, soud žalobci nepřiznal, neboť žalobce s tímto návrhem úspěšný nebyl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

jakém

rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 28. února 2022

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)